

Forfatter: Schleisner, A. E. M.

Titel: BREV TIL: Panum, Peter Ludvig FRA: Schleisner, A. E. M. (1867-04-04)

Citation: Schleisner, A. E. M. : "BREV TIL: Panum, Peter Ludvig FRA: Schleisner, A. E. M. (1867-04-04)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 409.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010266.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

A. E. M. Schleisner til Professor P. L. Panum.
Berlin, 4. April 1867.

Høivelbaarne Hr. Professor!

Jeg griber Leiligheden til, rigtignok i al Hast at sende Dem et Par Linier....

s. 410Efter Aftale med Blaae Bri. have vi besluttet ikke længere at holde mit Venskabsforhold til vore Venner hemmeligt da det i paakommende Tilfælde, vilde være besynderligt. At man har Bekjendtskab til forskjellige Mennesker i Samfundet er der jo ikke noget ondt i, og af alt andet existerer der jo ikke noget Spor. Etatsraad Knudsen ¹⁾ havde skrevet til den mindste af vore Venner, og vi sendte ham i Gaar saa hurtigt som muligt, det lange Foredrag den Store havde holdt og Svaret derpaa. A. vilde absolut have det skulde skee i mit Navn, og jeg maatte derfor skrive et Par Ord til K. Jeg har senere tænkt paa om De ikke vilde besøge Knudsen og fortælle ham hvem jeg er. Det var jo et ganske interessant Foredrag, jeg var tilstede fra først til sidst. De vil jo allerede have læst det i Bladene naar de faaer dette Brev. Den Lille var oprørt over Svaret, der ogsaa tilsidst blev udtalt som en Trudsel. De mene at være slemt anskrevne naar de vende tilbage, og efter hvad den Lille fortæller om Postcontoirerne er det nok ikke raadeligt, at man fører Correspondance med ham uden ad Omveie. De ansee Krigen med Frankrig for uundgaaelig. Luxemburg betragtes her bestemt som solgt til Fr. alt længe, ligesom det i sin Tid, under Ricasoli, gik med Nizza og Savoyen. Har de læst de württembergske Udtalelser: »Lieber französisch als preussisch«, en vis Mand her sagde i Dag »Lieber türkisch als preussisch«. — Om Bauer og Bl. Br. næste Gang; De maa undskyldte dette korte og flygtige Brev, men jeg har ikke Tid mere. Mange Hilsener til Dem og Reg. b. g. det er vel rigtig? Næste Gang bliver det den Lille som skal ærgre den nervøse Mand med en ny kraftig Udtalelse. Maa jeg bede Dem besørge vedlagte Brev til Prof. B., som boer et Par Huse fra Dem.

S.

Regenburgs Privatarkiv. R. A.